

som hånd. Jeg ved det ikke rigtig. At tage 100 kr. om måneden fra folk, f.eks. fra ældre, der modtager boligstøtte, det synes jeg ikke er specielt nænsomt. Jeg synes heller ikke, det er specielt nænsomt at tage 100 kr. fra unge – det er den anden gruppe, der bliver ramt af bagatelgrænsen.

Jeg synes specielt ikke, det er nænsomt, når det bliver sat i relief af, hvad der i øvrigt er indeholdt i finanslovforliget. Det er jo at sammenligne med, at boligejeren får 1.000 kr. før skat bare for at have en bolig, og det gælder altså en gruppe, som alle ved er bedre stillet end de grupper, vi her taler om. Jeg synes slet ikke, det står pænt i relief, hvis man husker, at man har vedtaget at fjerne formueskatten for de allermest velhavende i Danmark.

Jeg synes egentlig, det må være en ærgerlig situation både for den socialdemokratiske ordfører og den socialdemokratiske boligminister at skulle være med til på den måde at lave omfordeling, der flytter pengene væk fra lejerner. Uanset om man kalder det en bagatelgrænse, er der nogle mennesker, for hvem det her ikke er en bagatel. Det er ikke en bagatel for en folkepensionist, og det er heller ikke nogen bagatel for den unge studerende, der skal leve af SU.

Vi er imod bagatelgrænsen. Vi er imod omlægningen både på ejerboligerne og andelsboligerne. Vi er selvfølgelig tilhængere af den del, der drejer sig om de bosniske flygtninge, og som giver dem mulighed for udvidet adgang til beboerindskud og refusion til kommunerne. Den del støtter vi, hvis vi får mulighed for det.

Endelig omkring småændringerne: Vi er enige i, at det er vigtigt, at kommunerne ved boligstøtteberegninger kan vurdere, om lejen bør nedsættes. Vi nævnte jo i starten af denne her diskussion, at vi godt vil være med til at ramme det, man kunne kalde boligspekulationen, og det står vi selvfølgelig ved.

Vi vil også godt være med til, at frivillige beboerindskud kun skal kunne ydes af den kommune, hvor boligen er beliggende, for at undgå, at en kommune kan yde lån til en borgers flytning. Vi har set nogle eksempler på det sidste, som vi gerne havde været foruden.

Vi er også med på, at Hypotekbanken kan varetage statens interesser ved salg af ejerboliger, hvor der er tinglyst boligydelselån. Den sidste del af lovforslaget støtter vi også. Vi støtter den varmt.

Må jeg så slutte af med at spørge fru Gitte Seeberg og måske også Socialdemokratiet, når

nu man siger, at halvdelen modtager boligstøtte, og man ved, at i hvert fald 90 pct. af ejerboligmarkedet modtager tilskud, der er langt, langt, langt, langt større, og når man husker fru Marianne Jelveds udmeldinger om, at nu skulle man se kritisk på det her område – og jeg forstår, det er det, De Konservative også har ladet sig inspirere af: Vil Socialdemokratiet være med til at fortsætte i den retning, hvor man tager fra lejerner – ret ufølsomt, forekommer det mig – for at strø om sig med rund hånd til de grupper i samfundet, der i forvejen har allermest? Er det den boligpolitiske vej, Socialdemokratiet har valgt som prisen for denne her regering og som prisen for at lave et forlig med De Konservative? I så fald bliver det meget svært at finde punkter, der forbinder Socialdemokratiet og SF i boligpolitikken fremover.

Dorit Myltoft (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Jørgen Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter: Lovforslaget rummer først og fremmest en beskedent stramning i den individuelle boligstøtte på 60 mio. kr., hvilket er en konsekvens af finanslovforliget fra sidste uge. Stramningerne er ligeligt fordelt mellem en hævet grænse for mindsteudbetaling af boligstøtte og større andel for henholdsvis ejerboliger og andelsboliger.

Dette betyder, at der reelt ikke er sociale betæneligheder forbundet med besparelsen. Forøgelsen af mindstegrænsen for udbetaling rammer dels med små beløb og dels hovedsagelig boligsikringsmodtagere uden børn.

Forøgelsen af lånets procentandel af boligstøtten for henholdsvis ejerboliger og andelsboliger betyder, at alle, der har et likviditetsbehov, fortsat kan få den samme boligstøtte. Det er alene et spørgsmål om vilje til at skifte en del af tilskuddet ud med låntagning.

Fra radikal side har vi haft visse betæneligheder, for så vidt angår stramningen for andelsboligerne. Som vi netop har drøftet i forbindelse med L 84, har de nybyggede andelsboliger igen en periode været i betydelige vanskeligheder, og en beskæring af boligstøtten vil derfor yderligere forringe deres konkurrenceevne; men med den kompensation for stramningerne siden 1988 over for nybyggede andelsboliger, som nu er på vej med det fremsatte lovforslag, har vi fra radikal side ikke længere forbehold over for en øget vægt på boligstøtte via større låneandel.